

at sikre ham mod Nød paa sine gamle Dage. Jeg har udtryffeligt ikke villet kalde denne Medaille ved dens lovlige Navn, jeg tror, det er „Medaillen for druknedes Redning“, for jeg anser denne Bencevnelse for mindre snedig. Er en Mand nemlig først druknet, er det ikke let at redde ham. Liget kan man naturligvis nok faa fat i, men det er jo ikke derom, det drejer sig. Jeg vil fremhæve, at det er ikke alene de Folk, der høre til Redningsmandskabet, som jævnlig udmærke sig. Har den højtærede Minister lagt Mærke til et Træk fra forleden Dag? Redningsbaaden skulde ud, men der var ingen Ffolk til at besætte den. Saa var der et Vaadelag, der lige var kommen i Land, de vare alle driv-piaft-vaade fra Turen, og disse unge Mennesker løb til Redningsbaadene lige saa vaade og forkomne, som de vare, og uden Støvler, og de gik ud i Redningsbaaden, for at redde. Det er den Slags Heltebaad, som Samsundet har Være af at belønne, og det ikke alene ved Avisartikler, men paa en saadant Maade, at de paagældende kunde faa et mægte, at Samsundet virkelig har Djet rettet paa dem og vil sige til dem: Ffolk som I, skulle ikke lide Nød paa Eders gamle Dage. (Ubrudelse). Ja, det ærede Medlem kan gerne le og finde dette meget morsomt. Naar man sidder her i Kjøbenhavn, er det let nok at le. Vi have ogsaa Eksempler paa den Slags Munterhed fra Krigens Tid, hvor Ffolk stod her i Kjøbenhavn og digtede og talte høje og varme Ord om Krigerne. Den Slags Ffolk, have vi kendt mange af. Men det vilde være rart, synes jeg, om den lovgivende Forsamling havde Hjerte og Besluttsomhed til en Gang at indfri saadanne Ord.

Frederiksen: Jeg havde oprindelig ikke tænkt paa at deltage i Diskussionen om denne Sag, og jeg skulde heller ikke have gjort det, dersom ikke det ærede Medlem for Viborg Amts 3 Valgkreds (Sloth) fornylig havde holdt et saa glimrende Foredrag om Alderdomslovens Egenstaber i Retning af Hjælp til Selvhjælp. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem i, at denne Lov er saa stor en Hjælp til Selvhjælp, som han saa varmt fremskillede det. Det ærede Medlem ved maaste ikke, og saa fremt han ikke ved det, kan han jo blive opløst derom, at der paa forskellige Steder i Landet findes noget, som hedder Efteunderstøttelsesforeninger. De findes f. Eks. i den Valgkreds, som jeg repræsenterer, og de findes ogsaa paa Vol-land og andre Steder i Landet. Medlemmerne af disse Foreninger indskyde Bidrag,

smaa eller store, som de have Raad til, for derved at sikre deres eventuelle Enker eller dem selv en Smule Understøttelse paa et senere Stadium, nemlig for Enkernes Vedkommende, naar Vidraghyderne ere døde, og for deres eget Vedkommende, naar de ere blevne svage og ikke længere kunne udføre deres Gerning paa samme Maade, som de kunde det i deres gode Dage. Siden denne Lov om Alderdomsunderstøttelse er bleven vedtagen, have disse Foreninger imidlertid, saa vidt mig bekendt, ikke haft nogen Fremgang, hvormod de tidligere vare i temmelig betydelig Fremgang, og Grunden dertil er, at Ffolk røsonnere som saa: De, som indskyde Penge i disse Foreninger, ville, selv om de komme op i 60 Aars Alderen, hvor de som Regel have sikret sig en lille Livrente, til Lat derfor saa til Svar, naar de indgive Ansøgning om Understøttelse i Hønhold til Loven om Alderdomsunderstøttelse: „I have jo allerede en lille Livrente, og det maa være nok til Jer. Vi kunne ikke give til alle, og der kommer saa mange, som slet ikke have noget.“ Og deres Røsonnement er rigtigt, saaledes vil der blive svaret dem. Det er Takken til dem, som have levet stræbsomt hele deres Liv igennem for at sikre sig noget paa deres gamle Dage. De blive arvilte, naar de ere komne til den Alder, at de kunne tilkomme denne Alderdomsunderstøttelse. Jeg mener derfor ikke, at man kan sige, som det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds sagde, at det er en saa glimrende Lov i Retning af at yde Hjælp til Selvhjælp, og jeg henstiller derfor til det Udvalg, som jeg antager vil blive nedsat om dette Forslag, at det vil tage under Overvejelse, om ikke ogsaa Alderdomsunderstøttelsesloven kunde trænge til en Ændring paa dette Omraade. Embedsmænd falder det os aldrig ind at nægte Pension, fordi de i Tider, hvor de have kunnet magte den Opgave, have lagt lidt til Side til en senere Alder, og gør man det ikke over for dem, finder jeg, at det er saa urigtigt som vel muligt at gøre det over for disse hæderlige gamle, der saa haardt kunne trænge til lidt mere, end de kunne erhverve sig ved at spare sammen i deres unge Dage. Jeg ser ikke rettere, end at det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds ser fuldstændig fejl paa Sagen, naar han mener, at Alderdomsunderstøttelsesloven er saa god en Lov til at yde Hjælp til Selvhjælp. Det er inavere saaledes, at denne Lov opfordrer til, at man ikke skal søge at hjælpe sig selv, thi naar man har hjulpet sig selv, saa faar man intet, men hvis man er ligegyldig og ikke lægger noget til Side, kan man dog vente at saa lidt;